

[Drachmann.]

indefra, men af onde Magter udefra, onde Magter, der efter alle sagkyndiges Mening vil regere i en lang, lang Fremtid endnu.

Men lige saa sikkert det er, at den danske Landbrugseksport ikke under nogen Omstændigheder kan udvides, fordi Udlandet simpelt hen ikke har Brug for, henholdsvis Raad eller Lyst til, vore Landbrugsvarer, lige saa sikkert er det, at man kun gennem et System som Valutacentralen, som vi mener teknisk set er uheldigt, eller et Forhandlingstoldsystem, som vi langt foretrækker principielt, at man kun gennem saadanne Systemer, ved at lægge Pres paa dem, der skal købe, overhovedet kan faa Salg i Stand i det størst mulige Omfang. Det er bogstavelig talt blevet saadan, at man nu maa tvinge Folk til at købe hos sig, og det er en saadan Akt, vi staar foran ved Behandlingen af det Forslag, der foreligger her.

Derfor tror jeg, at man skulde lade være at klamre sig til de Luftkasteller og Luftspejlinger og gamle Drømme og Teorier og tro, at man ved at ofre danske Produktionsinteresser kan sikre sig større Afsetning udadtil af Landbrugsvarer, for det er slet ikke de Interesser, men langt stærkere Udendørsinteresser, der er Tale om her, men jeg tror, at man i Stedet for skulde gaa ind i et maalbevidst Arbejde for at skabe et ogsaa for Landbrugsvarer mere købedygtigt, stærkere Hjemmemarked. Og det skabes kun igennem Udvikling af en maalbevidst opbygget og effektivt værnet dansk Industri, netop efter Linier, der er diametralt modsat dem, det ærede Medlem Hr. Holstein fremhævede, men hvis Slutresultat og hvis Endemaal netop er det, som det ærede Medlem Hr. Holstein og vi alle ønsker, nemlig en større og en sikrere Afsetning ogsaa for Landbrugets Varer, som udadtil nu er stækket, og stækket for en saa lang Fremtid, som har Interesse for os andre.

Holstein: Den højtærede Udenrigsminister indrømmede, at det var berettiget at rejse Spørgsmaalet om Begrebet Handelstraktat i Grundlovens § 18, og den højtærede Udenrigsminister besvarede det for sit Vedkommende derhen, at de Aftaler, som kræver Rigsdagens Ratifikation, er saadanne Handelsaftaler, som medfører Ændringer i gældende dansk Toldlovgivning, Toldsatser eller anden Lovgivning. Jeg ser den højtærede Udenrigsminister har forladt Forhandlingerne, han interesserer sig jo ikke meget for Handelspolitik, han skal maaske

tage til Genève, til Folkeforbundsraadet. Jeg maa maaske i den Forbindelse sige — han imødegik jo, hvad jeg havde sagt, at han var rejst fra Valutaforhandlingerne her ned til Afrustningsforhandlingerne —, at det plejer han jo at gøre, det plejer jo at være Afrustningsforhandlingerne, der har hans Interesse fremfor Eksporthandelsforhandlinger og Valutaforhandlinger for Danmark, skønt det ene er noget, som er ganske sekundært fra et dansk Statsinteressesynspunkt, og ved det andet er det Danmarks Livsinteresser og Ve og Vel det gælder. Men naar Udenrigsministeren siger, at det var for et andet Formaal, han tog derved, det var til Folkeforbundsraads-møde, vil jeg minde om, at han har jo sin egen tidligere udmærkede Udenrigsminister fra det radikale Ministerium under Krigen som Danmarks Repræsentant i Folkeforbundsraadet, og jeg kunde tænke mig, at Saar-Spørgsmaalet var blevet løst tilfredsstillende ogsaa fra et dansk Synspunkt, selv om den højtærede Udenrigsminister havde overladt til sin tidligere Kollega at repræsentere Danmark. Der er jo desuden baade Telefon og Telegraf imellem Genève og København.

Men jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om Handelstraktaten med Tyskland her da medfører nogen Forandring i den danske Toldlov, i de danske Toldsatser eller i nogen anden dansk Lov, for det er altsaa Betingelsen for, at der skal Ratifikation til, og jeg kan ikke se, at den gør det. Men saa har jo den højtærede Udenrigsministers Definition ikke meget paa sig. Og jeg vil ogsaa sige, at saa vidt mig bekendt, har vi tidligere, da vi havde, som man siger, normale Tider i det økonomiske Forhold til Udlandet, afsluttet og ratificeret her i Rigsdagen adskillige Handelstraktater, Mestbegunstigelsestraktater, som ikke medfører nogen som helst Ændring i bestaaende dansk Lovgivning, men kun medfører en administrativ Optræden fra dansk Side, saa jeg kan ikke se, at den højtærede Udenrigsministers Definition er et væsentligt Bidrag til Fortolkning af Grundlovens § 18 under de nye økonomiske Forhold, vi gaar i Møde.

Det næste Spørgsmaal, jeg rejste, og som Udenrigsministeren besvarede om muligt endnu mere utilfredsstillende, var Spørgsmaalet om det Erhvervsudvalg eller den nye Handelstraktatskommission, som var stillet i Udsigt af Handelsministeren, og som skulde være nedsat straks ved Aarets Begyndelse. Udenrigsministeren sagde herom, at han nærede ikke meget Tiltro til, hvad der vilde komme ud af et saadant Udvalg